DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

AFTALE

af 1. september 1998

mellem Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker i medlemsstaterne uden for euroområdet om fastlæggelse af de operationelle procedurer for en valutakursmekanisme i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union

(98/C 345/05)

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK (I DET FØLGENDE BENÆVNT »ECB«) OG DE NATIONALE CENTRALBANKER I MEDLEMSSTATERNE UDENFOR EUROOMRÅDET (I DET FØLGENDE BENÆVNT HENHOLDSVIS »NCB UDEN FOR EUROOMRÅDET« OG »MEDLEMSSTATER UDEN FOR EUROOMRÅDET«) HAR —

ud fra følgende betragtninger:

Det Europæiske Råd har i sin resolution af 16. juni 1997 (i det følgende benævnt »resolutionen«) vedtraget, at der indføres en valutakursmekanisme (i det følgende benævnt »ERM II«), når tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union indledes den 1. januar 1999;

i resolutionen anføres det, at

— ERM II erstatter det nuværende Europæiske Monetære System

— stabile økonomiske forhold er en forudsætning for, at enhedsmarkedet kan fungere tilfredsstillende, og at investeringerne, væksten og beskæftigelsen kan øges, og er derfor i alle medlemsstaters interesse. Enhedsmarkedet må ikke bringes i fare som følge af reale valutakursuligevægte eller for store nominelle valutakursfluktuationer mellem euroen og de øvrige EU-valutaer, som ville forstyrre handelsstrømmene mellem medlemsstaterne. Endvidere er hver medlemsstat i henhold til artikel 109 M i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab forpligtet til at behandlet sin valutakurspolitik som et spørgsmål af fælles interesse

— ERM II vil bidrage til at sikre, at medlemsstater uden for euroområdet, der deltager i ERM II (i det følgende benævnt »deltagende medlemsstater uden for euroområdet«), lægger deres politik an på stabilitet, vil skabe konvergens og vil dermed støtte deres bestræbelser på at indføre euroen

— det vil være frivilligt for medlemsstater uden for euroområdet at deltage i ERM II. Medlemsstater med dispensation må dog forventes at tiltræde mekanismen. En medlemsstat, der ikke fra starten deltager i ERM II, kan deltage på et senere tidspunkt

— ERM II vil fungere, uden at dette berører ECB's og de nationale centralbankers primære målsætning, der går ud på at opretholde prisstabilitet

— der vil blive fastsat en centralkurs over for euroen for valutaerne i hver af de medlemsstater uden for euroområdet, der deltager i ERM II (i det følgende benævnt »deltagende ikke-euro-valuta«)

— der vil blive fastsat et standardudsvingsbånd på plus/minus 15 % i forhold til centralkurserne

— det bør sikres, at eventuelle justeringer af centralkurserne foretages så betids, at signifikante valutakursuligevægte undgås. Alle parter i den fælles overenskomst om centralkurser, herunder ECB, har ret til at indlede en fortrolig procedure med henblik på eventuel ændring af centralkurserne

— intervention på udsvingsgrænserne vil i princippet være automatisk og ubegrænset med meget kortfristet finansiering. ECB og de nationale centralbanker i de medlemsstater uden for euroområdet, der deltager i ERM II (i det følgende benævnt »deltagende NCB uden for euroområdet«) kan dog suspendere intervention, hvis intervention er i modstrid med deres primære målsætning om prisstabilitet. De skal, når de træffer beslutning herom, tage behørigt hensyn til alle relevante faktorer, herunder især til nødvendigheden

af, at der opretholdes prisstabilitet, og at ERM II fungerer på troværdig vis

— samarbejdet om valutakurspolitikken kan udbygges yderligere, for eksempel ved at tillade snævrere valutakursrelationer mellem euroen og de deltagende ikke-euro-valutaer, hvor og i det omfang sådanne snævrere relationer er hensigtsmæssige i lyset af fremskridt i konvergensudviklingen;

intervention skal anvendes som et støtteinstrument sammen med andre politiske foranstaltninger, herunder passende penge- og finanspolitikker, der bidrager til at sikre økonomisk konvergens og valutakursstabilitet. Der vil være mulighed for koordineret intervention inden for udsvingsgrænserne. Beslutninger herom træffes ved fælles overenskomst mellem ECB og den pågældende deltagende NCB uden for euroområdet sideløbende med andre passende politiske tiltag, herunder sidstnævntes fleksible anvendelse af rentesatser;

der skal være tilstrækkelig fleksibilitet, således at der især kan ske tilpasning til de forskellige grader, hastigheder og strategier for så vidt angår økonomisk konvergens i medlemsstaterne uden for euroområdet;

denne aftale udelukker ikke, at der bilateralt fastættes yderligere udsvingsbånd og interventionsmekanismer mellem medlemsstater uden for euroområdet —

INDGÅET FØLGENDE AFTALE:

I. CENTRALKURSER OG UDSVINGSBÅND

Artikel 1

Bilaterale centralkurser og interventionskurser mellem euroen og de deltagende ikke-euro-valutaer

1.1. Parterne i denne aftale skal deltage i en fælles underretning af markedet om de bilaterale centralkurser — og om eventuelle ændringer af disse — mellem de deltagende ikke-euro-valutaer og euroen, som fastsættes efter den i stk. 2.3 i resolutionen beskrevne fælles procedure.

1.2. I overensstemmelse med de udsvingsbånd, der fastsættes i henhold til stk. 2.1, 2.3 og 2.4 i resolutionen, skal ECB og hver deltagende NCB uden for euroområdet ved fælles overenskomst fastsætte den bilaterale øvre og nedre kurs mellem euroen og de deltagende ikke-euro-valutaer, hvor der foretages automatisk intervention. ECB og de deltagende NCB uden for euroområdet skal i fællesskab underrette markedet om disse kurser, som skal fastsættes i overensstemmelse med den kursfastsættelsesaftale, der er anført i bilag I.

II. INTERVENTION

Artikel 2

Almindelige bestemmelser

2.1. Intervention skal i princippet foretages i euro og i de deltagende ikke-euro-valutaer. ECB og de deltagende NCB uden for euroområdet informerer hinanden om enhver valutaintervention, der foretages med henblik på at sikre, at ERM II fungerer sammenhængende.

2.2. ECB og de deltagende NCB uden for euroområdet informerer ligeledes hinanden om enhver anden form for valutaintervention.

Artikel 3

Intervention på udsvingsgrænserne

3.1. Intervention på udsvingsgrænserne vil i princippet være automatisk og ubegrænset. ECB og de deltagende NCB uden for euroområdet kan dog suspendere automatisk intervention, hvis intervention er i modstrid med deres primære målsætning om opretholdelse af prisstabilitet.

3.2. ECB eller en deltagende NCB uden for euroområdet skal, når de træffer beslutning om at suspendere intervention, tage behørigt hensyn til alle andre relevante faktorer, herunder at ERM II fungerer på troværdig vis. ECB og/eller den pågældende deltagende NCB uden for euroområdet skal basere enhver beslutning på faktuelle forhold og tillige tage hensyn til andre kompetente organers eventuelle konklusioner. ECB og/eller den pågældende deltagende NCB uden for euroområdet skal så lang tid i forvejen som muligt og på et strengt fortroligt

grundlag underrette de øvrige berørte monetære myndigheder og de monetære myndigheder i alle andre deltagende medlemsstater uden for euroområdet om eventuelle planer om at suspendere intervention.

3.3. Der anvendes en betaling efter betaling-procedure i tilfælde af intervention ved udsvingsgrænserne som anført i bilag I.

Artikel 4

Koordineret intervention inden for udsvingsgrænserne

ECB og deltagende NCB uden for euroområdet kan aftale at foretage koordineret intervention inden for udsvingsgrænserne.

Artikel 5

Forhåndsaccept i forbindelse med intervention og andre transaktioner

5.1. Forhåndsaccept fra den centralbank, der udsteder interventionsvalutaen, er påkrævet, når en centralbank agter at anvende den førstnævntes valuta i et omfang, der overskrider gensidigt aftalte grænser, i forbindelse med enhver ikke-obligatorisk intervention, herunder unilateral intervention inden for udsvingsgrænserne, der indebærer salg eller køb af deltagende valutaer.

5.2. Forhåndsaccept er ligeledes påkrævet i forbindelse med andre transaktioner end intervention, som involverer mindst én deltagende ikke-euro-valuta eller euroen, og som er af en sådan størrelsesorden, at de må formodes at påvirke kursen mellem de to berørte valutaer. I sådanne tilfælde skal de to pågældende centralbanker aftale en fremgangsmåde, som minimerer potentielle problemer, og herunder overveje muligheden for at afregne transaktioner — helt eller delvist — direkte mellem de to centralbanker.

III. **MEGET KORTFRISTET FINANSIERINGSFACILITET**

Artikel 6

Almindelige bestemmelser

6.1. Med henblik på intervention i euro og i de deltagende ikke-euro-valutaer skal ECB og hver deltagende NCB uden for euroområdet bevillige hinanden meget kortfristede kreditfaciliteter. Løbetiden for en meget kortfristet finansieringstransaktion skal være tre måneder.

6.2. Finansieringstransaktionerne under disse faciliteter skal have form af kontantsalg og -køb af deltagende valutaer, der afføder tilsvarende tilgodehavender og forpligtelser, udstedt i kreditorens valuta, mellem ECB og de deltagende NCB uden for euroområdet. Valørdatoen for finansieringstransaktionerne skal være den samme som valørdatoen for markedsinterventionen. ECB registrerer alle transaktioner, der foretages inden for rammerne af disse faciliteter.

Artikel 7

Finansiering af intervention på udsvingsgrænserne

7.1. Den meget kortfristede finansieringsfacilitet er i princippet automatisk og i ubegrænset omfang til rådighed for finansiering af intervention i deltagende valutaer på udsvingsgrænserne.

7.2. Debitorcentralbanken skal i passende omfang anvende sine egne valutareserver, før den trækker på faciliteten.

7.3. ECB og de deltagende NCB uden for euroområdet kan suspendere yderligere automatisk finansiering, hvis en sådan ville være i modstrid med deres primære målsætning om opretholdelse af prisstabilitet. Suspension af yderligere automatisk finansiering er underlagt bestemmelserne i stk. 3.2, i denne aftale.

Artikel 8

Finansiering af intervention inden for udsvingsgrænserne

Med henblik på intervention inden for udsvingsgrænserne kan den meget kortfristede finansieringsfacilitet efter godkendelse fra den centralbank, der udsteder interventionsvalutaen, stilles til rådighed på følgende betingelser:

a) det kumulative beløb, der stilles til rådighed for debitorcentralbanken til finansiering af intervention inden for udsvingsgrænserne, må ikke overstige det loft, der i bilag II er fastsat for den pågældende centralbank,

b) debitorcentralbanken skal i passende omfang anvende sine egne valutareserver, før den trækker på faciliteten.

Artikel 9

Forrentning

9.1. Udestående meget kortfristede finansieringssaldi skal forrentes til kreditorvalutaens repræsentative indenlandske tre måneders pengemarkedsrente, der er gældende på handelsdatoen for den første finansieringstransaktion, og ved forlængelse i henhold til artikel 10 og 11 i denne aftale til kreditorvalutaens tre måneders pengemarkedsrente på den dag, hvor den første finansieringstransaktion, der skal forlænges, forfalder.

9.2. Påløbne renter skal betales i kreditorvalutaen på facilitetens første forfaldsdag eller i givet fald på datoen for indfrielse før forfald af en debitorsaldo. Ved forlængelse af faciliteten i henhold til artikel 10 og 11 i denne aftale skal renten kapitaliseres ved slutningen af hver tremånedersperiode og betales på datoen for den endelige indfrielse af debitorsaldoen.

9.3. Med henblik på stk. 9.1, i denne aftale skal hver deltagende NCB uden for euroområdet underrette ECB om sin repræsentative indenlandske tre måneders pengemarkedsrente. ECB skal anvende en repræsentativ indenlandsk tre måneders pengemarkedsrente i euro, som meddeles de deltagende centralbanker uden for euroområdet.

Artikel 10

Automatisk forlængelse

På anmodning af debitorcentralbanken kan en finansieringstransaktions løbetid forlænges med tre måneder.

Det skal dog bemærkes, at:

a) den oprindelige løbetid kun kan forlænges automatisk én gang og med højst tre måneder,

b) det samlede gældsbeløb hidrørende fra anvendelse af denne artikel må på intet tidspunkt overskride debitorcentralbankens loft som fastsat for hver centralbank i bilag II.

Artikel 11

Forlængelse ved fælles overenskomst

11.1. Gæld, der overstiger det i bilag II fastsatte loft, kan forlænges én gang med tre måneder efter aftale med kreditorcentralbanken.

11.2. Gæld, der er forlænget automatisk i tre måneder, kan forlænges med yderligere tre måneder efter aftale med kreditorcentralbanken.

Artikel 12

Førtidig indfrielse

Enhver debitorsaldo, der er registreret i overensstemmelse med artikel 6, 10 og 11 i denne aftale, kan indfries på et givet tidspunkt før forfald på anmodning af debitorcentralbanken.

Artikel 13

Netting af gensidige tilgodehavender og forpligtelser

Gensidige tilgodehavender og forpligtelser mellem ECB og en deltagende NCB uden for euroområdet, der er affødt af transaktioner i henhold til artikel 6-12 i denne aftale, kan ved fælles overenskomst mellem de to involverede parter afvikles gennem netting.

Artikel 14

Afregningsmetoder

14.1. Når en finansieringstransaktion forfalder til betaling eller indfries før forfald, skal afregning i princippet foretages ved hjælp af beholdninger i kreditorens valuta.

14.2. Denne bestemmelse udelukker ikke anvendelse af andre afregningsmetoder, som aftales mellem kreditor- og debitorcentralbanker.

IV. SNÆVRERE VALUTAKURSSAMARBEJDE

Artikel 15

Snævrere valutakurssamarbejde

15.1. Valutakurssamarbejdet mellem deltagende NCB uden for euroområdet og ECB kan udbygges yderligere;

der kan især i det enkelte tilfælde aftales snævrere valutakursrelationer på foranledning af den pågældende deltagende medlemsstat uden for euroområdet.

15.2. Formelt aftalte udsvingsbånd, der er snævrere end standardudsvingsbåndet, og som i princippet bakkes op af automatisk intervention og finansiering, kan i det enkelte tilfælde fastlægges efter anmodning fra den pågældende deltagende medlemsstat uden for euroområdet efter den i resolutionens stk. 2.4 fastlagte procedure.

15.3. Der kan også indgås andre former for snævrere valutakursaftaler af uformel karakter mellem ECB og deltagende NCB uden for euroområdet.

V. OVERVÅGNING AF SYSTEMETS FUNKTION

Artikel 16

ECB's Generelle Råds opgaver

16.1. ECB's Generelle Råd overvåger ERM II's funktion og tjener som forum for koordineringen af penge- og valutakurspolitikken og for administrationen af den i denne aftale omhandlede interventions- og finansieringsmekanisme. Det overvåger nøje og fortløbende bæredygtigheden af de bilaterale valutakursrelationer mellem hver deltagende ikke-euro-valuta og euroen.

16.2. ECB's Generelle Råd skal i lyset af de indhøstede erfaringer regelmæssigt undersøge, hvorledes denne aftale fungerer.

Artikel 17

Ændring af centralkurser og deltagelse i snævrere udsvingsbånd

17.1. Alle parter i den fælles overenskomst, der indgås i henhold til stk. 2.3 i resolutionen, herunder ECB, har ret til at indlede en fortrolig procedure med henblik på eventuel ændring af centralkurserne.

17.2. I tilfælde af, at der er fastlagt formelt aftalte udsvingsbånd, der er snævrere end standardudsvingsbåndet, har alle parter i den fælles beslutning, truffet i henhold til stk. 2.4 i resolutionen, herunder ECB, ret til at indlede en fortrolig procedure med henblik på en revurdering af, hvorvidt det er passende, at den pågældende valuta deltager i det snævrere bånd.

VI. IKKE-DELTAGELSE

Artikel 18

Anvendelsesområde

Bestemmelserne i artikel 1, stk. 2.1 samt artikel 3, 4, 6-15 og 17 i denne aftale finder ikke anvendelse på NCB i medlemsstater uden for euroområdet, som ikke deltager i ERM II.

Artikel 19

Samarbejde om koncertation

NCB uden for euroområdet, som ikke deltager i ERM II, skal samarbejde med ECB og de deltagende NCB uden for euroområdet om koncertation og andre former for informationsudveksling, der er nødvendige for, at ERM II kan fungere efter hensigten.

VII. AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 20

Afsluttende bestemmelser

20.1. Denne aftale erstatter med virkning fra 1. januar 1999 aftalen af 13. marts 1979 som ændret ved aftale af 10. juni 1985 og aftale af 10. november 1987 om fastlæggelse af de operationelle procedurer for Det Europæiske Monetære System.

20.2. Denne aftale udfærdiges i en behørigt undertegnet engelsk, fransk og tysk udgave. En bekræftet genpart af originalteksten på hvert sprog fremsendes til hver centralbank af ECB, som opbevarer originalteksterne. Aftalen oversættes til alle de øvrige officielle fællesskabssprog og offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* i C-udgaven.

BILAG I

KURSFASTSÆTTELSESAFTALE FOR VALUTAER, SOM DELTAGER I ERM II, OG BETALING EFTER BETALING-PROCEDUREN VED INTERVENTION PÅ UDSVINGSGRÆNSERNE

A. **Kursfastsættelsesaftale**

For alle valutaer i medlemsstater uden for euroområdet, som deltager i ERM II, skal valutakursen for den bilaterale centralkurs over for euroen fastsættes ved anvendelse af euroen som basiskursen. Valutakursen skal udtrykkes som værdien af 1 EUR med angivelse af seks betydende cifre for alle valutaer.

Den samme praksis skal anvendes ved fastsættelse af de øvre og nedre interventionskurser over for euroen for valutaerne i medlemsstaterne uden for euroområdet, som deltager i ERM II. Interventionskurserne fastsættes ved at lægge eller trække den aftalte båndbredde, udtrykt i en procentdel, til eller fra de bilaterale centralkurser. Kurserne som følge heraf skal afrundes til seks betydende cifre.

B. **Betaling efter betaling-procedure**

Såvel ECB som NCB inden for euroområdet skal anvende en betaling efter betaling-procedure ved intervention på udsvingsgrænserne. NCB uden for euroområdet, som deltager i ERM II, skal anvende betaling efter betaling-proceduren, når de fungerer som korrespondenter for NCB inden for euroområdet og for ECB i overensstemmelse med dette bilag; NCB uden for euroområdet, som deltager i ERM II, kan efter eget skøn følge samme betaling efter betaling-procedure, når de afregner intervention ved udsvingsgrænserne, som de pågældende NCB har foretaget på egne vegne.

i) *Almindelige principper*

— Betaling efter betaling-proceduren finder anvendelse, når der foretages intervention på udsvingsgrænserne i ERM II mellem euroen og valutaerne i medlemsstaterne uden for euroområdet, som deltager i ERM II.

— Modparterne skal for at være berettigede til intervention på udsvingsgrænserne i ERM II føre en konto i den pågældende NCB. Det kræves også, at modparterne har SWIFT-adresser og/eller udveksler testede telexkoder med de pågældende NCB eller med ECB. Berettigede modparter kan endvidere foretage intervention på udsvingsgrænserne i ERM II i direkte samarbejde med ECB.

— NCB uden for euroområdet, som deltager i ERM II, fungerer som korrespondenter for NCB inden for euroområdet og for ECB.

— Når der foretages intervention på udsvingsgrænserne, frigiver den pågældende NCB eller ECB først sin betaling for en given transaktion efter at have modtaget bekræftelse fra sin korrespondent på, at det skyldige beløb er blevet krediteret dennes konto. Det kræves, at aftaleparterne betaler rettidigt, så NCB og ECB kan opfylde deres respektive betalingsforpligtelser. Aftaleparterne skal følgelig betale inden en på forhånd fastlagt tidsfrist.

ii) *Tidsfrist for modtagelse af midler fra aftaleparter*

Aftaleparterne skal indbetale interventionsbeløbene inden kl. 13 ECB-tid (centraleuropæisk tid) på valørdagen.

BILAG II

BELØBSGRÆNSER FOR ADGANGEN TIL DEN MEGET KORTFRISTEDE FINANSIERINGSFACILITET, DER ER ANFØRT I ARTIKEL 8, 10 OG 11 I AFTALEN AF 1. SEPTEMBER 1998

med virkning fra den 1. januar 1999

(i mio. euro)

Centralbanker, som er part i denne aftale	**Beløbsgrænser** (1)
Danmarks Nationalbank	520
Bank of Greece	300
Sveriges Riksbank	990
Bank of England	3 480
Den Europæiske Centralbank	nul

NCB inden for euroområdet	**Beløbsgrænser**
Nationale Bank van België/Banque Nationale de Belgique	nul
Deutsche Bundesbank	nul
Banco de España	nul
Banque de France	nul
Central Bank of Ireland	nul
Banca d'Italia	nul
Banque centrale de Luxembourg	nul
De Nederlandsche Bank	nul
Oesterreichische Nationalbank	nul
Banco de Portugal	nul
Suomen Pankki	nul

(1) De anførte beløb er fiktive for de centralbanker, som ikke deltager i ERM II.